

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Avaliku ja erasektori osaluspõhise partnerluse mudelite parandamine, võttes e-teenused kasutusele kõigi jaoks 27-liikmelises ELis” (omaalgatuslik arvamus)

(2011/C 48/13)

Raportöör: **Claudio CAPPELLINI**

16. juulil 2009 otsustas Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee vastavalt kodukorra artikli 29 lõikele 2 koostada omaalgatusliku arvamuse järgmises küsimuses:

„Avaliku ja erasektori osaluspõhise partnerluse mudelite parandamine, võttes e-teenused kasutusele kõigi jaoks 27-liikmelises ELis”.

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutav transpordi, energeetika, infrastruktuuri ja infoühiskonna sektion võttis arvamuse vastu 6. septembril 2010.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 465. istungjärgul 15.–16. septembril 2010 (16. septembri 2010 istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 102, vastu hääletas 1, erapooletuks jäi 5.

1. Järeldused ja soovitused

1.1 Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee tervitab Euroopa Komisjoni digitaalarengu tegevuskava ja siseturu aruandes esitatud ettepanekuid tagada jätkusuutlik majanduslik ja sotsiaalne kasu, mida annab digitaalne ühtne turg ja ülikiire internet, mis pakub maapiirkondade ja äärealade elanikele ning VKEdele rakendusi. Komitee nõustub komisjoni, Euroopa Parlamendi ja Regioonide Komiteega, et vaja on rohkem järelevalvet, et tagada 2013. aastaks igatühele traadiga ja traadita lairibaühendus. Kõikidel tasanditel on vaja rohkem investeeringuid ning nii maapiirkondade ja äärealade puhul kui ka võrgustike ajakohastamiseks tuleks kaaluda avaliku ja erasektori partnerlust.

1.2 Komitee avaldab toetust ELi ja liikmesriikide ühisele poliitilisele raamistikule ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks ning palub komisjonil luua ajutine nõuanderühm, mis aitaks liikmesriikidel, kandidaatriikidel ja huvitatud eraettevõtjatel teostada paremat järelevalvet lairibaühendusele juurdepääsu üle maapiirkondades ja äärealadel.

1.3 Taskukohase kiire lairibaühenduse teenuse pakkumisel äärealadele on esinenud olulisi turutõrkeid. Komisjon peab seepärast kasutama kõiki poliitikameetmeid, mis hõlbustaksid avatud võrgustike arendamist riiklike ja avaliku sektori algatuste kaudu. EL peab täielikult pühendumise e-teenuste arendamisele avalikus ja erasektoris, et aidata parandada kohaliku ja piirkondliku tasandi teenuseid tervishoiu, hariduse, üldhuvi pakkuvate hädaabiteenistuste, julgeoleku- ja sotsiaalteenuste valdkonnas. Avaliku ja erasektori partnerluse kasutuselevõtmine kõikide asutuste poolt võib pakkuda strateegilist toetust VKEdele, kes on spetsialiseerunud nii info- ja kommunikatsioonitehnoloogia

(IKT) valdkonna avalikele teenustele kui ka noorte ettevõtjate IKT-oskustele.

1.4 Erainvesteeringuid ning avaliku ja erasektori partnerlust äärealadel, maapiirkondades ja madala sisetulekuga piirkondades tuleks edendada struktuurifondide abil koos Euroopa Investeeringupanga (EIP) ja Euroopa Investeeringufondi (EIF) vahenditega, et pakkuda haavatavatele elanikele ja VKEdele internetiühendus õiglase hinnaga. Komisjoni sihtotstarbelised programmid ja meetmed peaksid olema suunatud kohaliku tasandi avaliku ja erasektori partnerluse edendamisele ja suurendamisele piirkondadevahelistes ja piiriülestes katseprojektides, samuti tuleks reklaamida Euroopa päeva „E-teenused kõigile”.

1.5 Komitee omistab suurt tähtsust tugevate partnerluste loomisele avaliku ja erasektori avalike e-teenuste pakkujate vahel, kes pakuvad paremaid ja tõhusamaid teenuseid. Kodanike osalus peab olema läbipaistvam ja aktiivsem, säilitades samas vastutuse avaliku infrastruktuuri investeeringute ning tegevuse järelevalve eest. Avalikke teenuseid pakutakse sageli kohalikul ja piirkondlikul tasandil, kus VKEd ja nende ühendused saaksid osaleda partnerlustes avaliku sektoriga kas otseste teenusepakujatena või kui on vaja märkimisväärsed rahalisi ressursse või rohkem ülemaailmseid ekspertteadmisi konsortsiumina. See toimub juba mitmetes piirkondades Prantsusmaal (Auvergne), Itaalias (Trentino A.A., Lombardia) ja teistes ELi liikmesriikides.

1.6 Juurdepääs kvaliteetsele traadita lairibaühendusele taskukohase hinnaga võib suurendada ametiasutuste pakutavate teenuste ligipääsetavust ja kvaliteeti ning parandada VKEde konkurentsivõimet turul. Äärealad ja sealsed kogukonnad saaksid kiiremast lairibaühenduse teenusest kõige rohkem kasu.

1.7 Komitee rõhutab, et vaja on erakordseid investeeringuid, et arendada välja universaalne ja kiire juurdepääs paiksetele ja mobiilsidevõrkudele kõigi kodanike ja tarbijate jaoks. Abiks oleks toetavam ELi tasandi riigiabi raamprogramm, mis on kooskõlas ELi konkurentsieeskirjadega, samuti erinevate ELi poliitikate ja programmide parem koordineerimine, nii et tarbija valik aitaks saavutada kavandatud eesmärgid, mis puudutavad kõigi kodanike juurdepääsu e-teenustele kõikjal.

1.8 Komitee nõustub, et igas majapidamises peab olema 2013. aastaks ligipääs interneti lairibaühendusele konkurentsivõimelise hinnaga. Digitaalset dividendi tuleb edendada ja kasutada mobiilsidevõrkude ja -teenuste kvaliteedi tõstmiseks. Liikmesriigid peavad ajakohastama kiire ja lairibaühenduse leviku riiklikke sihteesmärke, et innustada piirkondlikke omavalitsusi ja erasektori osalejaid pakkuma sidusat toetust Euroopa kiire lairibaühenduse strateegiale. Eelkõige piirkondlikud omavalitsused, ELi ja/või liikmesriikide nõuandvad organid, VKEd, organisatsioonid ja teised erasektori osalejad peaksid olema algusest peale kaasatud Euroopa Komisjoni algatusse „Tuleviku Internet”.

1.9 Komitee toetab avaliku ja erasektori partnerluse lahendusi, mille finantsmudelid võivad pakkuda maapiirkondade ja piiriüleste alade elanikele kulutõhusat ja ajakohast lairibaühendust. Selles osas rõhutab komitee, et eelkõige maapiirkondade ja äärealade VKEd ja noorte ettevõtjate digitaalsed oskused on äärmiselt olulised kaasava digitaalse ühiskonna loomisel, eriti seal, kus juurdepääs e-teenustele loob eakate inimeste, ebasoodsas olukorras ja madala sissetulekuga inimrühmade jaoks digitaalse lõhe. Samuti tuleb leida lahendus olemasolevatele juurdepääsuprobleemidele.

1.10 ELi institutsioonid peaksid täielikult pühenduma e-teenuste arendamisele avalikus ja erasektoris, et aidata parandada kohaliku ja piirkondliku tasandi teenuseid tervishoiu, hariduse, hädaabiteenistuste, julgeoleku- ja laiemate üldhuviteenuste ning sotsiaalteenuste valdkonnas.

2. Taust / Üldine kontekst

2.1 Internetist on saanud üks suurima strateegilise tähtsusega infrastruktuure 21. sajandil. Internet on keske tähtsusega kohustus Lissaboni lepinguga ette nähtud universaalteenuste tagamiseks ELis. Sellest hoolimata ei ole olukord maapiirkondades ja äärealadel kuigivõrd paranenud ning me ei saa rääkida Euroopa e-teenuste turust⁽¹⁾. Kuna erasektor ei tundu olevat huvitatud teenuste nõudluse rahuldamisest ja kuna valitsused üksi ei suuda sellele väljakutsele vastata, oleks sobiv lahendus kaasata mõlemad osapooled (avalik ja erasektor) tulude ja

riskide jagamise partnerluse kaudu selles valdkonnas. Kodanikuühiskonna aktiivne kaasatus ja roll avaliku ja erasektori partnerluses e-teenuste kasutuselevõtmisel võib etendada selles protsessis olulist rolli.

2.2 Käesoleva omaalgatusliku arvamuse eesmärk on seda teemat uurida ja tuua esile arutelu jätkusuutlike lahenduste leidmiseks e-teenuste kasutuselevõtuks kõikjal ja iga eurooplase poolt, eelkõige kõige raskemini juurdepääsetavates piirkondades ja kõige haavatavamate elanikerühmade seas.

2.3 Selles kontekstis on arvamusel järgmised üldised eesmärgid:

- analüüsida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning avalike ja eraõiguslike huviorganisatsioonide abiga seda, kuidas kõigi jaoks mõeldud e-teenuste edendamisel kasutada avaliku ja erasektori partnerlust, olgu tegemist üksikisikute, ettevõtete või eriti kohalike ja piirkondlike omavalitsustega;

- rõhutada võimalust haavatavate inimrühmade suuremaks sotsiaalseks kaasatuseks ja äärealade majanduslikuks integratsiooniks avaliku ja erasektori partnerluse säästva ja tõhusa rakendamise teel e-teenuste kasutuselevõtuks Euroopas⁽²⁾;

- aidata nii ELi institutsioonidel ja poliitikakujundajatel kui ka huvitatud avaliku ja erasektori osalejatel, kes soovivad lüüa kaasa avaliku ja erasektori partnerluses e-teenuste valdkonnas, määrata kindlaks probleemid ja võimalikud lahendused, teostada mõjuanalüüsi selle kohta, kuidas e-teenuste nõudlus ja pakkumine suhestuvad kodanikuühiskonna vajadustega, uurida asjakohaseid tööhõive ja oskuste nõudeid ning häid poliitikakujundamise ja kavandamise tavasid ELi tasandil, mida võiks liikmesriigi või piirkonna tasandil üle võtta.

2.4 IKT mõjutab meie ühiskonna enamikke aspekte. Telefoni, interneti, televisiooniulekannete, mobiilside ja teiste kommunikatsiooniteenuste vaheline piir hägustub nagu ka tööstus- ja avaliku sektori vaheline ning ELi ja liikmesriikide poliitika vaheline piir. Riiklik ja piirkondlik poliitika ei olegi suutnud tõhusalt tagada kõigile juurdepääsu neile teenustele.

⁽¹⁾ KOM(2009) 479 lõplik: „Tuleviku Internetti käsitlev avaliku ja erasektori partnerlus”.

⁽²⁾ Peamine probleem e-teenuste valdkonnas ELis seisneb selles, et mõistel puudub ühtne määratlus. Tavaliselt mõistetakse e-teenuseid nende kitsas, info- ja kommunikatsioonitehnoloogilises tähenduses, hõlmates teenuseid nagu e-valitsus, e-ettevõtte, e-tervis, avaliku sektori teave, e-õpe, e-kaasamine ja e-hanked.

2.5 Selles kontekstis algatas uus digitaalarengu tegevuskava volinik Neelie Kroes debati avalike käivitamiseks, et „kontrollida, kas me peame ajakohastama eeskirju, et tagada kõikidele ELi kodanikele ja ettevõtetele juurdepääs põhilistele sideteenustele, sh kiirele internetile. Me peame tagama, et mitte keegi ei oleks digitaalsest ühiskonnast välja jäetud.” Lisaks kinnitab hiljutine teatis „Euroopa 2020. aastal” eesmärki tagada jätkusuutlik majanduslik ja sotsiaalne kasu, mida annab kiirele ja ülikiirele internetile ning koostalitusvõimelistele rakendustele tuginev digitaalne ühtne turg, mis võimaldab pakkuda kõikidele eurooplastele 2013. aastaks juurdepääsu lairibaühendusele.

2.6 Lissaboni strateegias oli juba sätestatud, et me vajame juurdepääsu kaasaegsetele digitaalsetele abivahenditele (nt internet, GPS) ja nn e-teenustele. Seda arvestades peab avalike teenuste kaasajastamine hõlmama järgmist:

— kvaliteetsemate ja turvalisemate teenuste osutamine üldsusele;

— ettevõtete, eelkõige VKEde taotlustele vastamine, mille puhul on vaja vähem bürokraatiat ja rohkem tõhusust;

— tagada üldhuviteenuste (sh tsiviilkaitse) piiriülene järjepidevus, mis on oluline, et säilitada Euroopas liikuvust ja liikmesriikides sotsiaalset ühtekuuluvust.

2.7 ELi praegune õigusraamistik (vastavalt 2002. aasta universaalteenuse direktiivile⁽³⁾) nõuab, et liikmesriigid tagaksid kõigile kodanikele võimaluse ühineda avaliku telefonivõrguga kindlaksmääratud asukohas ning omada juurdepääsu toimiva internetiühendusega avalikele telefoniteenustele kõne- või andmesideks. Tarbijatel peab olema ligipääs numbriinfoteenustele ja kataloogidele, avalikele taksofonidele ja erimeetmetele, juhul kui neil on puue.

2.8 Lisaks on Euroopa Komisjoni hiljutises teatises määratletud avaliku ja erasektori partnerlust ühe võimalusena, kuidas tulla toime internetikasutuse kiire kasvuga Euroopas ja pakkuda ELi kodanikele e-teenuseid. Avaliku ja erasektori partnerlust nähakse viisina, kuidas Euroopa kodanikud saaksid kasutada tuntud ja uusi tehnoloogiaid terviklikumalt. Lisaks saaks avaliku ja erasektori partnerlust aidata kindlaks määrata mittetehniliste probleemide tekitatud takistused ning kavandada strateegia nende lahendamiseks⁽⁴⁾. Termin „avaliku ja erasektori part-

nerlus” hõlmab paljusid eri olukordi ja seetõttu esineb kirjanduses erinevaid määratlusi, nt ÜRO juhistes⁽⁵⁾ ja Euroopa Investeeringispanga tavades.

2.9 Euroopa Komisjon on läbi viinud mitmeid avalikke konsultatsioone, sh Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmistel teemadel:

— järgmise põlvkonna juurdepääsuvõrgud;

— digitaalse dividendi muutmine sotsiaalseks kasuks ja majanduskasvuks Euroopas;

— elektroonilise side universaalteenuse põhimõte.

2.10 Euroopa Komisjoni teatises „Tuleviku Interneti käsitleva avaliku ja erasektori partnerlus” (KOM(2009) 479 lõplik) üritatakse visandada raamistik, mille raames valmistada ette „arukat” ühiskonda ja suurendada Euroopa info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatootmise konkurentsivõimet. Ettevalmistused tuleviku interneti käsitleva avaliku ja erasektori partnerluse algatuse käivitamiseks, nagu soovivad mõned liikmesriigid ja tööstussektori osalejad, nõuavad kodanikuühiskonna ja piirkondlike omavalitsuste suuremat kaasatust.

3. Üldised märkused: avaliku ja erasektori partnerlus ja e-teenuste kasutamine

3.1 Samamoodi nagu meie ühiskonnas on tagatud varustatus toidu, vee, hariduse, tervishoiu, transpordi ja avalike omavalitsustega ning juurdepääs neile teenustele, on oluline kindlaks määrata ja kasutusele võtta kõige jätkusuutlikumad lahendused ja tõhusamad poliitikameetmed, et tagada ELi kodanike ja ettevõtete võrdne kohtlemine infoühiskonnas, eelkõige ELi maapiirkondades ja äärealadel.

3.2 Siiani ei ole seda kõikjal ELis siiski saavutatud, mitmeid geograafilisi piirkondi ja ühiskonnagruppe ohustab digitaalne tõrjutus. Digitaalne tõrjutus on seotud demograafiliste (vanus, sugu, leibkonna tüüp), ühiskondlik-ametialaste (haridus, töökoht, staatus, sissetulek) ja geograafiliste (eluase, asukoht, piirkondlikud või kohalikud iseärasused, geopoliitilised tegurid) muutujatega. E-teenuste turutõrgete põhjused on juhtumiti erinevad, nt ebasoodus maastik, hõre asustatus, kõrged maksud või kõik need kokku. Kuna sellistes piirkondades on sageli nii nõudlus kui ka tehingute arv ebapiisav, otsustavad eraoperaatorid sageli investimisest loobuda.

⁽³⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51–77.

⁽⁴⁾ Valge raamat tuleviku Interneti avaliku ja erasektori partnerluse määratluse kohta, jaanuar 2010.

⁽⁵⁾ „Guide book on promoting good governance in Public-Private Partnership” (Juhised hea valitsemistava edendamiseks avaliku ja erasektori partnerluses) – Ühinenud Rahvaste Organisatsioon, New York ja Genf, 2008.

3.3 Tegeleda ei tule siiski mitte ainult geograafilise, vaid ka sotsiaalse tõrjutusega, mis on põhjustatud mõnede kasutajarühmade rahalistest võimalustest ja piiratud oskustest ⁽⁶⁾. Seetõttu tuleks e-teenuseid laiendada selliselt, et kõikidele kasutajatele tagataks ligipääs sõltumata nende geograafilisest, rahalisest või ühiskondlikust olukorrast.

3.4 Vaja on erakorralisi poliitilisi jõupingutusi ja meetmeid, et saavutada tulemusi haavatavate elanikurühmade ja eelkõige maapiirkondade jaoks.

3.5 Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on koostanud mitmeid arvamusi ja olulisi soovitusi e-teenuste, nende koostalitlusvõime ja IKT infrastruktuuride kohta ⁽⁷⁾.

3.6 Komitee arvates võiks avaliku ja erasektori partnerlus olla vahend e-teenuste kasutuselevõtuks ELis – see on paljulubav uus sektor, mis hõlmab olulisi tegevusvaldkondi.

3.7 Analüüsid on näidanud, et peamised argumendid sellise lähenemisviisi kasuks on järgmised:

- haavatavatele elanikurühmadele osutatavate e-teenuste kvaliteedi paranemine;
- parem kulutõhusus erasektori uuenduste, kogemuste ja paindlikkuse abil;
- suuremad investeeringud avalikku infrastruktuuri e-teenuste osutamise laiendamiseks;
- erasektori partnerite suurema paindlikkuse ja ressurssidele juurdepääsu jätkusuutlikkus;
- riiklike kulutuste kvaliteedi parandamine;
- tõhususe suurenemine ja üldhuviteenuste lähendamine.

⁽⁶⁾ EÜT C 139, 11.5.2001, lk 15; EÜT C 123, 25.4.2001, lk 53; EÜT C 108, 30.4.2004, lk 86.

⁽⁷⁾ ELT C 77, 31.3.2009, lk 60; ELT C 175, 28.7.2009, lk 92; ELT C 175, 28.7.2009, lk 8; ELT C 317, 23.12.2009, lk 84; ELT C 218, 11.9.2009, lk 36; ELT C 224, 30.8.2008, lk 50; Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Digitaalse dividendi muutmine sotsiaalseks kasuks ja majanduskasvuks”, raportöör: Anna Maria Darmanin (TEN/417).

3.8 Lisaks on investeeringud kiireloomulistesse infrastruktuuriprojektidesse oluline vahend majandustegevuse säilitamiseks, eelkõige praeguse kriisi ajal, mis võiksid aidata kiiresti taastada püsiva majanduskasvu. Selles kontekstis võiks avaliku ja erasektori partnerlus pakkuda tõhusaid mooduseid infrastruktuuri projektide, üldhuviteenuste ja ettevõtlust toetavate teenuste osutamiseks, mis tagaksid kohaliku arengu ja majandusliku elavnemise mitmes ELi piirkonnas ⁽⁸⁾.

3.9 Avaliku ja erasektori partnerlusega kaasnevad riskid ka e-teenuste valdkonnas. Üks neid on oht jätta äärealad katmata, kuna see tähendab erasektori teenusepakkujale sageli kahjumit. Seepärast peaks igasuguse avaliku ja erasektori partnerlusega kaasnema kohustus pakkuda neid teenuseid ka äärealadel.

4. Olulised probleemid e-teenuste kasutamisel

4.1 Käesolevas arvamuses käsitletakse ka e-teenuste kasutamist, mille all mõistetakse seadmete levitamist ja neile võrdse juurdepääsu tagamist kogu Euroopa Liidus. See hõlmab kasvajadusel uute, nn arukate infrastruktuuride loomist või olemasolevate infrastruktuuride parandamist. Selle küsimusega seoses tõstatuvad järgmised olulised probleemid:

- **Tõhusus.** Infrastruktuuri olemasolu ei pruugi alati tähendada, et see toimib tõhusalt või on ühtemoodi kättesaadav kõigile asjaomastele ühiskonnarühmadele. Kõige hiljutisem selline näide on Eurobaromeetri uuringus selle kohta, kui hästi teatakse hädaabinumbrit 112. Ehkki see teenus on juba olemas ja toimib kahekümnes ELi riigis, on sellest teadlike inimeste protsent väga väike, moodustades küsitluteadlastest vaid 32 % ⁽⁹⁾. Olukorda saab parandada kodanike parema teavitamise ja kaasamise ning e-õppe tehnoloogiate parema rakendamise teel.
- **Maapiirkonnad.** Erinevused juurdepääsus e-teenustele on ELi lõikes endiselt suured ⁽¹⁰⁾. Maapiirkondades puudub siiani juurdepääs IKT-le, neis piirkondades puudub 23 % inimestest juurdepääs lairiba püsivõrkudele ⁽¹¹⁾.

⁽⁸⁾ KOM(2009) 615 lõplik, „Era- ja avaliku sektori investeeringute kasutamine majanduse elavdamiseks ja pikaajalise struktuurimuutuse saavutamiseks: avaliku ja erasektori partnerluse arendamine”.

⁽⁹⁾ Eurobaromeetri kiiruuring nr 285: „The European Emergency Number 112, Analytical Report, Wave 3”, veebruar 2010.

⁽¹⁰⁾ „Telecoms: consultation on future universal service in digital era” (Telekommunikatsioonid: konsultatsioon universaalteenuste kohta digitaalajastul), IP/10/218, Brüssel, 2. märts 2010 (vt http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommi/doc/library/public_consult/universal_service2010/index_en.htm).

⁽¹¹⁾ KOM(2009) 103 lõplik, „Komisjoni teatis nõukogule ja Euroopa Parlamendile: „Parem juurdepääs kaasaegsele info- ja sidetehnoloogiale maapiirkondades””.

4.2 Tõelise avatud turu lähenemisviisi puhul tuleks avaliku ja erasektori partnerlust rakendada kohe alguses, nii et ELi, liikmesriikide ja piirkondade ametiasutused, sotsiaalpartnerid, organiseeritud kodanikuühiskonna osalejad, VKEde organisatsioonid, tarbijate ühendused ja laiemad sidusrühmad (ettevõtjad, müüjad, IT-teenuste osutajad, vertikaalsed ja rakenduste turud jne) oleksid tõhusalt kaasatud.

4.3 Alustuseks võiks kasutada olemasolevaid ELi struktuurifonde, Euroopa Investeeringispanka ja Euroopa Investeeringisfondi ning mõningaid eriprogramme nagu tulevaste (2011–2013) IKT tööprogrammide raamprogrammi mehhanismid, mille eelarve on ligikaudu 300 miljonit eurot.

4.4 Selles kontekstis võiks avaliku ja erasektori partnerlus võtta aluseks viie Euroopa tehnoloogiaplatformi töö, pakkudes vastastikust inspiratsiooni internetiga seotud aspektidele ja vastavatele strateegilistele teadusuuringutele. Sellise avaliku ja erasektori partnerluse oluline iseloomulik joon oleks avatud, standarditud ja sektoriüleste teenusteplattvormide väljatöötamine.

4.5 Euroopa poliitilisest seisukohast peaksid sellised sektorid nagu tervishoid, liikuvus, keskkond ja energiamajandus saama kasu uudsetest ja arukatest Interneti-põhistest infrastruktuuridest, mis hõlbustavad teenuste kiiret kasutuselevõttu ja heakskiitmist miljonite kasutajate ja tarbijate seas.

Brüssel, 16. september 2010

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Mario SEPI
